

РЕШЕНИЕ

№ 1290

гр. София, 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4479** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1408, район Т., [улица][жилищен адрес] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221017008154-091-001/03.04.2018г., потвърден с Решение №1464/25.09.2018г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика /ОДОП/ при Централно управление на Национална агенция по приходите /ЦУ на НАП/ [населено място]. С решение №7314 от 26.11.2019г. на 9-и състав на Административен съд София-град /АССГ/ е обявена нищожността на Ревизионен акт №Р-22221017008154-091-001/03.04.2018г. С решение №6256 от 28.05.2020г. на Върховния административен съд /ВАС/, постановено по дело №1018/2020г. е отменено решението на АССГ, постановено по административно дело №11290/2018г. и е върнато за разглеждане от друг състав на същия съд.

С жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност и необоснованост на РА, издаден в противоречие с материалноправните разпоредби и практиката на Върховния административен съд (ВАС) и на Съда на Европейския съюз (СЕС) по аналогични казуси. Счита, че РА съдържа редица изводи, които не са подкрепени от доказателства, липсват ясни мотиви, представляващи конкретни основания за извършеното облагане. Моли съда да отмени изцяло РА като незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма] се представлява от адвокат С., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира направените

по делото разноси, за което представя списък /лист 20 по делото/.

Ответникът - Директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП - [населено място] в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт З., която оспорва жалбата като неоснователна, въз основа на съображенията изложени в решението на директора на Дирекция „ОДОП“- С. и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, 34-и състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221017008154-020-001/23.11.2017г., връчена на 24.11.2017г., издадена от Б. Н. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.07.2014 г. до 31.10.2017г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221017008154-092-001 от 12.03.2018 г., връчен на 13.03.2018 г. Ревизирият субект не е упражнил правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу издадения РД не е постъпило писмено възражение.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221017008154-091-001/03.04.2018 г., издаден от Б. Н. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и М. Т. Ф., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. РА е връчен на 04.04.2018 г.

В резултат от проведената ревизия с оспорения РА са установени задължения за довносяне общо в размер на 161 468,10 лв., в т. ч. ДДС в размер на 142 313,75 лв. и лихви в размер на 19 154,35 лв.

През ревизираните периоди основаната дейност на дружеството е свързана с транспорти услуги, чийто получатели са български и чуждестранни дружества.

С цел събиране на доказателства за установяване на относими за дейността на жалбоподателя факти и обстоятелства, в хода на ревизионното производство са предприети процесуални действия, подробно описани в РД, представляващ неразделна част от оспорения РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на 12.01.2018 г., по електронен път на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221017008154-040-001/11.01.2018 г. В отговор са представени документи с писмо вх. №53-00-94#8/25.01.2018 г., описани в РД.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на 14 дружества-преки доставчици на жалбоподателя, резултатите, от които са документирани с протоколи, както следва: ПИНП №П-22221417208082-141-001 от 06.03.2018 г. относно [фирма]; ПИНП №П-22221017208075-141-001 от 06.03.2018 г. относно [фирма]; ПИНП №П-22221217208080-141-001 от 06.03.2018г. относно [фирма]; ПИНП №П-22221217208085-141-001 от 06.03.2018 г. относно [фирма]; ПИНП №П-22220317208070-141-001 от 06.03.2018 г. относно [фирма]; ПИНП №П-22221017208069-141-001 от 06.03.2018 г. относно [фирма]; ПИНП №П-22221417208067-141-001/06.03.2018 г. относно [фирма]; ПИНП №П-22221217208084-141-001/06.03.2018 г. относно [фирма]; ПИНП

№П-22221417208073-141-001/06.03.2018 г. относно [фирма]; ПИНП
№П-22002317208078-141-001/06.03.2018 г. относно [фирма]; ПИНП
№П-22002317208079-141-001/06.03.2018г. относно [фирма]; ПИНП
№П-22221017208087-141-001/06.03.2018 г. относно [фирма]; ПИНП
№П-22221217208063-141-001 от 06.03.2018г. относно [фирма] и ПИНП
№П-22221017208071-141-001 от 06.03.2018г. относно [фирма] с ЕИК[ЕИК].

За доставките, по които жалбоподателят е получател /покупки/, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, поради заключението за липса на реално осъществени доставки, с РА е извършена корекция на правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 142 313,75 лв. за доставки, с предмет авторемонтни услуги, гуми и резервни авточасти, документирани с фактури, издадени от посочените по-горе дружества – преки доставчици.

От правна страна в РА е прието, че за всички процесни доставки не са налице доказателства за доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6/чл. 9 от ЗДДС, респективно за настъпване на данъчно събитие по реда на чл. 25 от същия закон. Предвид това с РА не е признато право на данъчен кредит в размер на 142 313,75 лв. по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], предвид неизпълнение на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

На 18.04.2018г., ревизирианият данъчен субект депозирал жалба до Директор на Дирекция „ОДОП“ срещу съставения РА.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на РА, доколкото се установи, че Решение №1464/25.09.2018г. на Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите е връчено по електронен път на жалбоподателя на 28.09.2018г. (лист 32 от делото), а жалбата до съда е постъпила чрез органа на 05.10.2018г. т.е. в законоустановения срок.

Жалбата е в съответствие с изискванията за форма и реквизити, подадена е след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство. Поради изложените съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК и при съобразяване мотивите на ВАС, посочени в Решение №6256 от 28.05.2020г., постановено по 1018 от 2020г., съдът констатира следното:

Решение №1464/25.09.2018 на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП - [населено място] е издадено от компетентен орган и в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК. Оспореният Ревизионен акт №Р-22221017008154-091-001/03.04.2018г.е издаден от възложителя на ревизията и ръководителя на ревизията съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК. В качеството на възложител на ревизията съгласно ЗВР №Р-22221017008154-020-001/23.11.2017г., е Б. Н. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на директор на ТД на НАП С. /лист 23/. В качеството на ръководител на ревизията, определен с посочената ЗВР е М. Т. Ф., на длъжност главен

инспектор по приходите. РА, РД и ЗВР са издадени от компетентни органи, като същите са подписани от лица, които притежават валидни квалифицирани електронни подписи /К./, съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. Посочените документи са връчени редовно на задълженото лице.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Изложение на фактическите основания за установяване на процесните задължения се съдържа и в РД, който е неразделна част от РА (чл. 120, ал.2 от ДОПК). При издаване на ревизионния акт, органът по приходите е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК и ревизионното производство е приключило в зададения срок.

В ревизионното производство не са допуснати процесуални нарушения, които по своето естество да представляват самостоятелни основания за отмяна на РА.

По материалноправна законосъобразност на ревизионния акт:

За да приемат, че е налице основание за отказ на данъчен кредит, органите по приходите са се позовали на резултатите от извършените насрещни проверки; събраните доказателства при ревизията, служебните проверки, извършени в регистрите на НАП и предоставените от ревизираното лице документи. Според приходните органи при извършените процесуални действия не са представени годни доказателства, удостоверяващи извършени доставки от страна на процесните доставчици, както и от ревизираното лице.

Спорът се свежда до материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи, а именно – осъществени ли са реални доставки на стоки по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Ревизираното дружество е ползвало данъчен кредит за закупени авточасти и получени услуги по ремонт на МПС от посочените доставчици. Правно основание да се откаже данъчното предимство са разпоредбите на чл. 68, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 6 и чл. 9 ЗДДС.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно чл. 69 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по закона лице, му е доставил, които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки, а съгласно чл. 71 от ЗДДС лицето - получател, може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите, посочени в т. 1 - т. 9. Регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъка за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване на право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право /по която е приспаднал данъкът в подадената справка-декларация/, а не по

всяка друга доставка на същата стока или услуга, осъществена между други лица в процеса на реализация на тази стока или услуга и представляваща предходна по отношение на процесната доставка.

Наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга, е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит.

Д. субект е този, който следва да докаже наличието на предпоставките на ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Това следва от общия принцип за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който следва да докаже изпълнението на всички законови изисквания по чл. 86 от ЗДДС и реалното осъществяване на доставките по процесните фактури по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

Настоящият съдебен състав споделя извода на приходната администрация за липса на реална доставка по отношение на фактурите, издадени от доставчиците [фирма] и [фирма] с[ЕИК], поради което правилно на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит.

Притежаването на фактурата не е достатъчно условие за възникване на правото на приспадане. Като частен свидетелстващ документ фактурата е писмено доказателствено средство. От релевантните за правото на приспадане факти, тя установява единствено количеството и вида на стоката, вида на услугата и датата на възникване на данъчното събитие - чл. 114, ал. 1, т. т. 9 и 10 от ЗДДС. Затова и по хипотеза извършването на облагаемата сделка следва да се установи по друг начин, а не чрез посочването на вида на стоката или услугата в данъчния документ. Позоваването на съдебна практика на СЕС в жалбата не води до друг извод, тъй като цитирането и обсъждането на такава практика следва да стане само след като се обсъдят конкретните доказателствата и се извърши преценката за това дали законосъобразно или не е отказано правото на данъчен кредит.

При нормално развитие на правоотношението между доставчика и получателя би трябвало да съществуват информационни следи за юридическия факт пораждащ правната връзка /договори, търговска кореспонденция, потвърждения в обясненията при насрещните проверки и т. н. / и за изпълнението на задължението на доставчика. Именно престацията на доставчика в общата хипотеза на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС се възприема като дата на настъпване на данъчното събитие, което пък е правопораждащ юридически факт на задължението за начисляване на ДДС, елемент от което е и издаването на данъчния документ /вж. чл. 25, ал. 6, т. 1 и чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗДДС/.

По отношение на дружествата доставчиците [фирма] и [фирма] са представени единствено преки доказателства относно извършените от тях доставки на стоки и услуги – представени са фактури с приложени към тях фискални бонове, но липсата на съпътстващи сделките достоверни доказателства не позволява да се направи несъмнен извод, че посочените във фактурите доставки на стоки и услуги са осъществени.

По отношение на [фирма] с[ЕИК] на ревизираното дружество на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3776 лв. по следните фактури: №[ЕГН] от 16.07.2014 и №[ЕГН] от 27.07.2014г. Предмет на посочените фактури са авточасти и получени услуги по ремонт на МПС. Плащанията към спорните фактури са заплатени в брой с приложени към фактурите фискални бонове. Установява се, че към посочените фактури липсват приемо-предавателни протоколи. Представен е единствено Договор за сервизно обслужване от 16.07.2014г. /л. 233-л.231 в приложение 2 по делото/, сключен между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител с предмет: В. възлага, а Изпълнителят приема да извършва цялостно техническо обслужване на лекотоварни и товарни автомобили. Договорът е подписан и подпечатан двустранно. По отношение на така посочения договор, съдът счита, че същият по своята правна същност представлява Договор за изработка, уреден в чл. 258 от Закон за задълженията и договорите /ЗЗД/. С договора за изработка изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната - да заплати възнаграждение. В чл. 1 от сключения между страните договор между е уредено, че „обемът на обслужванията и ремонтите ще се конкретизира за всеки отделен случай, чрез подаване на заявка от оторизирани лица на Възложителя“. Макар и да приемем, че с представената по делото и подписана двустранно фактура с №[ЕГН] от 16.07.2014 с предмет „скоростна кутия за Волво; радиатор воден; барабани; компресор; смяна труд“, възложителят е конкретизирал обема на възложената работа, то в конкретния случай липсват каквито и да е било доказателства във връзка с приемането на извършеният ремонт. Липсват приемо-предавателни протоколи или стокови разписки, съпътстващи процесните фактури. Остава недоказано извършването на възложената услуга, наред с това не се установи кадрова обезпеченост на посочения доставчик за ревизирания период, не може да се установи къде са вложени закупените авточасти и прехвърлено ли е вещно право върху посочените стоки.

По отношение на [фирма] с[ЕИК] на ревизираното дружество на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2692,93 лв. по следните фактури: № [ЕГН]/ 31.03.2015г., № [ЕГН] от 28.05.2015г. и №[ЕГН] от 10.06.2015г. Предмет на доставка са „гуми М. 22.5“. Посочените фактури са придружени от приемо-предавателни протоколи, съвпадащи по дати и съдържание, но подписани и заверени само от жалбоподателя /л. 820 - 825 в папка Приложение 5 по делото/, поради което съдът не ги кредитира. Подписани едностранно, протоколите не доказват прехвърлянето на стоките. Индиция в посока изводите на приходната администрация относно липсата на реални доставки е и фактът, че липсва информация дали фактурите, издадени от [фирма], са отразени в счетоводството на доставчика.

С оглед изложеното, съдът счита, че изводът на органът по приходите за липса на посочените доставки на стоки и услуги се явява прано и фактически обоснован, поради което обжалването на [фирма] следва да бъде отхвърлено в частта относно установените задължения на установения ДДС в общ размер на 8740,01 лв., от които: за данъчен период от 01.07.2014г. до 31.07.2014г. по 2бр. фактури, издадени от [фирма] в размер на 3776,00 лв. и

лихвите за просрочие към тях в размер на 1426,83 лв., както и относно установените задължения за данъчен период 03.2015г., 05.2015г. и 06.2015г. по 3 бр. фактури, издадени от доставчика [фирма] в размер на 2692,93 лева и лихвите за просрочие към тях в размер на 844.34 лв. Лихвите за просрочие на главницата са изчислени от съда на основание чл. 162 от ГПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК, чрез използването на Е-калкулатор на страницата на Националната агенция за приходите.

Съдът не споделя изводите на ревизиращия екип досежно установените задължения на ДДС по отношение на доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], и [фирма].

По отношение на **[фирма] с[ЕИК]** на ревизираното дружество на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл.6 и чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 9784.33 лв. по следните фактури: №[ЕГН] от 05.10.2015г.; №№[ЕГН] от 07.10.2015г. №[ЕГН] от 13.10.2015г.; №[ЕГН] от 16.10.2015г.; №[ЕГН] от 23.10.2015г.; №[ЕГН] от 26.10.2015г.; №[ЕГН] от 27.10.2015г. №[ЕГН] от 19.11.2015г.; №[ЕГН] от 27.11.2015г.; №[ЕГН] от 18.12.2015г.; №[ЕГН] от 21.12.2015г. Предмет на посочените фактури са авточасти и получени услуги по ремонт на МПС. По отношение на фактурите, издадени от доставчика [фирма] е установено, че са придружени от двустранно подписани приемо-предавателни протоколи, съпадащи по дата и съдържание. Плащанията са извършени в брой, като към всяка фактура е наличен фискален касов бон. Наред с това по делото е наличен Договор за сервизно и профилактично обслужване от 07.09.2015г. /л.186 - 188 в основна папка по делото/, сключен между [фирма] в качеството му на Възложител и [фирма] като Изпълнител със следния предмет: В. възлага, а Изпълнителят приема да извършва цялостно техническо обслужване на лекотоварни и товарни автомобили. Договорът съдържа подпис и печат и на двете страни. Фактурите са отразени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди.

От страна на ревизираното лице с Придружително писмо /лист 89 по делото/ до Директор Директора на Дирекция „ОДОП“ С.-град са представени - Граждански договор /лист 164/, сключен между [фирма] като Възложител и С. М. като изпълнител за извършване на „работа като автомонтьор за техническо обслужване и ремонт на МПС“. Идентичен договор е сключен между възложителя и В. Й. И. /лист 168/. Приложени са още констативни протоколи към договорите, подписани едностранно, както и сметки за изплатени суми на изпълнителите. Двата граждански договора са подписани и подпечатани от дружеството-жалбоподател, въпреки че същото не е страна по нито един от договорите, поради което съдът следва да възприеме същите са неотнормирани доказателства.

По отношение на **[фирма] с ЕИК[ЕИК]** на ревизираното дружество на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 5000 лв. по следните фактури: №[ЕГН] от 06.06.2017г.; №[ЕГН] от 12.06.2017г.; №[ЕГН] от 21.06.2017г. и №[ЕГН]. Предмет на посочените фактури са авточасти и

получени услуги по ремонт на МПС. По отношение на фактурите, издадени от доставчика [фирма] с ЕИК[ЕИК], е установено, че същите са придружени от двустранно подписани стокови разписки, съвпадащи по дати и посочени по вид, количество и единична цена /лист 90-93/. Плащанията са извършени в брой – към фактурите има фискални касови бонове. Фактурите са отразени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на [фирма] за сгответните данъчни периоди. По делото е наличен Договор за превоз от 01.06.2017г. /лист 99/, сключен между [фирма] като „товародател“ и М. И. К. като „превозвач“ с предмет „Товародателят възлага на превозвача да извърши срещу възнаграждение превоз на товари според нуждите на клиентите на Товародателя.“ Приложено е и свидетелство Свидетелство за регистрация на посоченото в договора МПС, с което е следвало да се извърши превоза.

По отношение на „Х. К. С.“ на ревизираното дружество на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6500.00 лв. по следните фактури: №[ЕИК] от 23.06.2017г.; №[ЕИК] от 24.06.2017г., №[ЕИК] от 26.06.2017г., №[ЕИК] от 27.06.2017г. Предмет на посочените фактури са авточасти. Посочените фактури са придружени от стокови разписки, съвпадащи по дати и стойност, подписани двустранно /л. 380 – 377 в основна папка по делото/, както и приемо-предавателни протоколи, подписани заверени само от жалбоподателя. На стр. 117-120 в основна папка по делото е приложен Договор за превоз на товари от 01.06.2017 г. между [фирма] като Товародател и [фирма] с ЕИК[ЕИК] като Превозвач с предмет: Товародателят възлага на Превозвача да извърши срещу възнаграждение превоз на следния товар: авточасти.

По отношение на [фирма], ЕИК[ЕИК] на ревизираното дружество на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 10961,66 лв. по следните 12 броя фактури: №[ЕГН] от 29.10.2015г.; №[ЕГН] от 30.10.2015г.; №[ЕГН] от 06.11.2015г.; №[ЕГН] от 10.11.2015г.; №[ЕГН] от 20.11.2015г.; №[ЕГН] от 26.11.2015г.; №[ЕГН] от 27.11.2015г.; [ЕГН] от 16.12.2015г.; №[ЕГН] от 22.12.2015г.; №700000008 от 07.01.2016г.; [ЕГН] от 11.01.2016г.; [ЕГН] от 31.01.2016г. Предмет на посочените фактури са авточасти и получени услуги по ремонт на МПС. Същите са придружени от приемо-предавателни протоколи, съвпадащи по дати и съдържание, подписани двустранно /л. 252 - 241 в приложение 2 по делото/. Плащанията са извършени в брой - към фактурите има фискални касови бонове. Фактурите са отразени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди. По делото е приложен и Договор за сервизно и профилактично обслужване от 02.10.2015г. /л. 258 - 256 в приложение 2 по делото/, сключен между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител с предмет: В. възлага, а Изпълнителят приема да извършва цялостно техническо обслужване на лекотоварни и товарни автомобили. Договорът е подписан и подпечатан двустранно.

По отношение на [фирма], ЕИК:204437070 на ревизираното дружество на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на

12521.17 лв. по следните 15бр. фактури: №[ЕГН] от 23.02.2017г. №50071 от 10.03.2017г.; №50072 от 18.03.2017г.; №50072 от 10.03.2017г.; 50345 от 20.03.2017г.; №50357 от 21.03.2017г.; №50358 от 30.03.2017г. №50362 от 31.03.2017г. № 50150 от 05.04.2017г. №50151 от 10.04.2017г. №50430 от 10.04.2017г №50443 от 13.04.2017г. № 50450 от 19.04.2017г. №50456 от 20.04.2017г. №50457 от 22.04.2017г. №50149 от 29.04.2017г. Предмет на посочените фактури са авточасти и получени услуги по ремонт на МПС. Установява се, че фактурите, издадени от [фирма] са придружени от приемо-предавателни протоколи, съвпадащи по дати и съдържание, подписани и заверени двустранно /л.199 – л.190 в приложение 2 по делото/. Наличен е Договор за сервизно и профилактично обслужване от 03.02.2017г. /л. 205 – 203/, сключен между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител с предмет: В. възлага, а Изпълнителят приема да извършва цялостно техническо обслужване на лекотоварни и товарни автомобили. Договорът е подписан двустранно. Плащанията са извършени в брой - към фактурите има фискални касови бонове. Фактурите са отразени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди.

По отношение на „**ЙОНИТО Т.**“ **Е.**, [ЕИК] на ревизираното дружество на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2450.00 лв. по следните фактури: №[ЕГН] от 26.05.2017г. №[ЕГН] от 29.05.2017г. №[ЕГН] от 30.05.2017г. Предмет на посочените фактури са авточасти и получени услуги по ремонт на МПС. От извършената проверка на представените по делото документи съдът установи, че фактурите, издадени от [фирма] са придружени от приемо-предавателни протоколи, съвпадащи по дати и съдържание, подписани и заверени двустранно /л. 172 - 170 в приложение 2 по делото/. Плащанията са извършени в брой - към фактурите има фискални касови бонове. Наличен е договор за сервизно и профилактично обслужване от 09.05.2017г. /л. 178 -176 приложение 2 по делото/, сключен между [фирма] като Възложител и [фирма], като Изпълнител с предмет: В. възлага, а Изпълнителят приема да извършва цялостно техническо обслужване на лекотоварни и товарни автомобили. Договорът е подписан двустранно. Фактурите са отразени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди.

По отношение на **[фирма]**, ЕИК:204648306 на ревизираното дружество на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 46244.37 лв. по следните фактури: №1040 от 13.07.2017г.; : №1042 от 13.07.2017г; №2041 от 16.07.2017г.; №2042 от 19.07.2017г.; №1044 от 21.07.2017г.; №1053 от 24.07.2017г.; №1046 от 25.07.2017г. №1051 от 26.07.2017г. №1048 от 27.07.2017г. от №2040 от 28.07.2017г.; №1056 от 29.-07.2017г. №1032 от 07.08.2017г. Предмет на посочените фактури са авточасти и получени услуги по ремонт на МПС. Последните са придружени от приемо-предавателни протоколи, съвпадащи по дати и съдържание, подписани и заверени двустранно /л. 358 - 322 в основна папка по делото/. Наличен е също така Договор за сервизно и профилактично обслужване от

03.07.2017г. /л. 364 – 362/, сключен между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител с предмет: В. възлага, а Изпълнителят приема да извършва цялостно техническо обслужване на лекотоварни и товарни автомобили. Договорът е подписан двустранно. Плащанията са извършени в брой - към фактурите има фискални касови бонове. Фактурите са отразени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди.

По отношение на [фирма] с[ЕИК] на ревизираното дружество на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 5854.87 лв. по следните 8 бр. фактури: № [ЕГН] от 21.03.2015г., №[ЕГН]/07.05.2015г., №[ЕГН]/10.06.2015, №[ЕГН]/23.06.2015, №[ЕГН]/29.06.2015, №[ЕГН]/30.06.2015, №[ЕГН]/30.06.2015, №[ЕГН]/25.08.2015. Предмет на посочените фактури са авточасти и получени услуги по ремонт на МПС. Всяка една от тях е придружена от приемо-предавателен протокол, съвпадащ по дата и съдържание, подписан и заверен двустранно /л. 146 - 140 в приложение 2 по делото/. С приетата по делото ССЧЕ експертиза бе потвърдено, че плащанията са извършени в брой – налични са фискални касови бонове към фактурите. Наличен е още Договор за сервизно и профилактично обслужване от 11.03.2015г. /л. 178 -176 приложение 2 по делото/, сключен между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител с предмет: В. възлага, а Изпълнителят приема да извършва цялостно техническо обслужване на лекотоварни и товарни автомобили. Договорът е подписан двустранно. Фактурите са отразени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди.

По отношение на [фирма] с[ЕИК] на ревизираното дружество на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 5553.50 лв. по следните 7бр. фактури: №[ЕГН]/15.12.2016, №[ЕГН]/17.12.2016, №4928/25.01.2017, №5006/31.01.2017, №[ЕГН]/02.02.2017, №[ЕГН]/08.02.2017 №[ЕГН]/17.02.2017. Предмет на посочените фактури са авточасти и получени услуги по ремонт на МПС. Същите са придружени от приемо-предавателни протоколи, съвпадащи по дати и съдържание, подписани и заверени двустранно /л. 118 - 114 в папка Приложение 2 по делото/. Наличен е също така Договор за сервизно и профилактично обслужване от 01.12.2016г. /л. 124-122 в приложение 2 по делото/, сключен между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител с предмет: В. възлага, а Изпълнителят приема да извършва цялостно техническо обслужване на лекотоварни и товарни автомобили. Договорът е подписан двустранно. Плащанията са извършени в брой - към фактурите има фискални касови бонове. Фактурите са отразени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди.

По отношение на [фирма] с[ЕИК] на ревизираното дружество на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 9498.94 лв. по следните 11 бр. фактури: : №10000000/ 26.04.2016 №[ЕГН] 28.04.2016, №[ЕГН] 09.05.2016., №[ЕГН]/14.05.2016, №[ЕГН]/27.05.2016,

№[ЕГН]/31.05.2016 №[ЕГН]/04.06.2016, №[ЕГН]/30.06.2016, №[ЕГН]/13.06.2016 №[ЕГН]/02.08.2016, №[ЕГН]/24.08.2016. Предмет на посочените фактури са авточасти и получени услуги по ремонт на МПС. От извършената проверка на представените по делото документи съдът установи, че фактурите, издадени от [фирма] са придружени от приемо-предавателни протоколи, съвпадащи по дати и съдържание, подписани и заверени двустранно /л. 82 - 72 в папка Приложение 2 по делото/. Наличен е още Договор за сервизно и профилактично обслужване от 04.04.2016г. /л. 88 – 86 в приложение 2 по делото/, сключен между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител с предмет: В. възлага, а Изпълнителят приема да извършва цялостно техническо обслужване на лекотоварни и товарни автомобили. Договорът е подписан двустранно. Плащанията са извършени в брой, а към фактурите има фискални касови бонове. Фактурите са отразени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди.

По отношение на „**Ф. СЕРВИЗ**“ **Е. с[ЕИК]** на ревизираното дружество на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 15697,67 лв. по следните 13 бр. фактури: №[ЕГН]/18.02.2016, №[ЕГН]/06.02.2016 №[ЕГН]/23.03.2016, №[ЕГН]/24.03.2016, №[ЕГН]/25.03.2016, №[ЕГН]/29.03.2016, №[ЕГН]/30.03.2016, №[ЕГН]/07.04.2016, №[ЕГН]/21.04.2016, №[ЕГН]/23.04.2016, №[ЕГН]/25.04.2016, №[ЕГН]/24.04.2016 №[ЕГН]/29.04.2016. Предмет на посочените фактури са авточасти и получени услуги по ремонт на МПС. Последните са придружени от приемо-предавателни протоколи, съвпадащи по дати и съдържание, подписани и заверени двустранно /л. 43 - 30 в папка Приложение 2 по делото/. Наличен е още Договор за сервизно и профилактично обслужване от 06.02.2016г. /л. 46 – 44 в приложение 2 по делото/, сключен между [фирма] като Възложител и „Ф. СЕРВИЗ“ като Изпълнител с предмет: В. възлага, а Изпълнителят приема да извършва цялостно техническо обслужване на лекотоварни и товарни автомобили. Договорът е подписан двустранно. Плащанията са извършени в брой - към фактурите има фискални касови бонове. Фактурите са отразени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на „Ф. СЕРВИЗ“ Е. за съответните данъчни периоди.

По отношение на **[фирма] с[ЕИК]** на ревизираното дружество на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6500 лв. по следните 4 бр. фактури: №700000007/23.06.2017, №700000008/24.06.2017, №700000010/26.06.2017, №700000012/27.06.2017. Предмет на посочените фактури са авточасти. Всяка фактура е придружена от приемо-предавателен протокол, съвпадащ по дати и съдържание, подписани и заверени двустранно /л. 380 - 377 в основната папка по делото/. Плащанията по фактурите са извършени в брой - към фактурите има фискални касови бонове. Фактурите са отразени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди. Наличен е още На стр. 117-120 червено в основна папка по делото е приложен Договор за превоз на товари от 01.06.2017 г. между [фирма] като Товародател и [фирма] с ЕИК[ЕИК] като

Превозвач с предмет:Товародателят възлага на Превозвача да извърши срещу възнаграждение превоз на следния товар: авточасти., Посоченият договор съдържа печат и подпис на дружеството-жалбоподател, въпреки че същият не е страна по договора, поради което съдът не следва да кредитира това доказателство.

По отношение на „Ц. К.“ Е. с[ЕИК] на ревизираното дружество на осн. чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал., т.1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 5778.33 лв. по следните 5 бр. фактури: №[ЕГН]/11.03.2017, №[ЕГН]/16.03.2017, №[ЕГН]/22.03.2017, №[ЕГН]/24.03.2017

№[ЕГН]/30.03.201. Предмет на посочените фактури са авточасти услуги по ремонт на МПС. Същите са придружени от приемо-предавателни протоколи, съвпадащи по дати и съдържание, подписани двустранно /л. 12 - 8 в папка Приложение 2 по делото/. Наличен е още на л. 18-16 папка Приложение 2 по делото Договор за сервизно и профилактично обслужване от 08.03.2017 г., сключен между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител с предмет: В. възлага, а Изпълнителят приема да извършва цялостно техническо обслужване на лекотоварни и товарни автомобили. Договорът е подписан двустранно. Плащанията са извършени в брой - към фактурите има фискални касови бонове. Фактурите са отразени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди.

В обобщение на изложеното, следва да бъде изтъкнато, че всяка една фактура, издадена от доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], и [фирма] е придружена от приемо-предавателен протокол /или съответно стокова разписка/, съвпадащ по дата и съдържание, подписан и заверен двустранно, удостоверяващ приемането на съответната услуга/вещ. Плащанията са извършени в брой, като към фактурите са приложени фискални касови бонове, което се потвърждава от заключението на приетата по делото и неоспорената от страните ССЧЕ. Представени са още двустранно подписани и заверени Договори за сервизно и профилактично обслужване, сключени с доставчиците [фирма], [фирма] [фирма], [фирма], К. СЕРВИЗ 22" Е. [фирма] [фирма] [фирма] и [фирма].

Съдът констатира че фактурите, издадени от процесните доставчици са описани в дневниците покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма]. Процесните фактури са осчетоводени в счетоводствата на [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК], с изключение на [фирма] с ЕИК[ЕИК], за които липсва информация.

Основните съображения на органите по приходите по отношение на отказаното право на данъчен кредит за доставките от посочените търговски дружества са свързани с липсата на доказана кадрова обезпеченост на доставчиците, както и липсата на доказателства за наличието на търговски обекти, от които търговците осъществяват дейността си, както и наличието на множество представени документи, подписани единствено от дружеството-жалбоподател. Ревизиращият орган е извел още заключение, че

ревизираното лице е знаело, че сделките, с които обосновава правото си на данъчен кредит са част от злоупотреба, доколкото е използвало фактури, които не отразяват реални доставки като основание за приспадане на данъчен кредит и намаляване на задълженията си за ДДС.

На първо място следва да бъде отбелязано, че процесните фактури, издадени от доставчиците съдържат изискуемите според [чл. 114, ал. 1 от ЗДДС](#) и [Директива 2006/112/ЕО](#) реквизити. Посочено е наименование на стоката/услугата, количество, единична цена и стойност. Наред с това по всяка една фактура е наличен и приемо-предавателен протокол, подписан двустранно.

Обстоятелството, че органите по приходите не са установили как точно е извършена услугата, с какъв кадрови потенциал разполага процесните доставчици, не може да бъде основание за отказ от право на данъчен кредит. В своята практика СЕС приема, че липсата на доказателства за установяване произхода на стоките, за наличието на кадрова обезпеченост на доставчика, както и доказателства за наличието на търговски обект, от който дружествата осъществяват дейността си, които обстоятелства предвид Решение на СЕС от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11г., при липса на доказателства или поне твърдения от органа по приходите, че ДЗЛ е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки, не следва да бъдат основание за отказ на правото на данъчен кредит за получателя по доставката, а констатациите на органа по приходите са свързани най-вече с придобиването на стоките от предходните доставчици – произхода на стоките. Липсата на кадрова, материална и техническа обезпеченост на доставчиците, не може да се вмени като отговорност на получателя, тъй като той не може да бъде държан отговорен за действията и/или бездействията на неговите доставчици.

Видно от заключението на вещото лице по приетата по делото ССЧЕ, процесните фактури са осчетоводени в счетоводствата на доставчиците [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК]; [фирма] с ЕИК[ЕИК], с изключение на [фирма] с ЕИК[ЕИК], за което липсва информация. Начинът на отчитане на разходите от доставчика обаче не е относим към правото на приспадане на данъчен кредит на получателя. По разясненията на СЕС в т. 47 на решението му по дело С-18/13 евентуалното неизпълнение от страна на доставчика на услуги на някои счетоводни изисквания не може да постави под въпрос правото на приспадане, с което разполага получателят на услугите, що се отнася до платения за тях ДДС, когато фактурите за предоставените услуги съдържат цялата изискуема информация по член 226 от Директива 2006/112. Тук следва да бъде посочено, че презумпцията на [чл. 37, ал. 4 от ДОПК](#) е относима единствено към субекта на процеса - вж. - [чл. 37, ал. 1 - 4 от ДОПК](#) и [чл. 9, ал. 1, т. 2 от ДОПК](#). Пропускът на субекта ФЛ или ЮЛ /а не доставчика, който е участник без да е страна - [чл. 9, ал. 3 от ДОПК](#)/, поражда процесуалната възможност на

другият субект - административния орган, да приеме, че изисканите, но непредставени доказателства, не съществуват. Неизпълнението на задължението на другите участници в производството да представят данните по [чл. 37, ал. 5 от ДОПК](#) не е скрепено с процесуалната тежест по [ал. 4 от кодекса](#), а е възможен източник на административнонаказателна отговорност [/чл. 273 от ДОПК/](#).

Неоснователни са доводите в Решение №1464/25.09.2018 на Директора на Дирекция ОДОП, че всеки един от представените приемо-предавателни протоколи от дружеството-жалбоподател са подписани едностранно. Напротив, по кориците на делото са налични двустранно подписани такива, съпадащи по съдържание с процесните фактури. Действително по делото наред с двустранно подписаните фактури, протоколи, стокови разписки и договори, са приложени и едностранно подписани документи, част от които е и Договор за превоз от 01.06.2017г. /лист 99/. Подписан едностранно, представеният документ не доказва осъществен транспорт на стоките, получени от доставчика [фирма], но следва да бъде взето предвид обстоятелството, че предмет на фактурите са стоки, които с оглед обема и количеството си, не обуславят наличието на специален транспорт – авточасти /2 или 3 броя/ и гуми /10бр./. Представянето от страна на дружеството-жалбоподател на документи, подписани и заверено единствено от него, не може да обуслови извод за липса на реално осъществена доставка по процесните фактури.

Във връзка с доказване последващата реализация на фактурираните стоки и услуги, което по своята същност представлява косвено доказателство за реалността на доставка, следва да бъде посочено обстоятелството, че към края на ревизирия период дружеството-жалбоподател разполага с транспортни средства, а извършваната дейност през ревизирия период е товарен автомобилен транспорт. Не се оспорва фактът, че стоки и услуги като посочените в предмета на спорните доставки, се използват именно в дейността на дружеството във връзка с поддръжката на притежаваните от МПС, с които извършва икономическата си дейност. През ревизирия период са от дружеството-жалбоподател са извършвани доставки на транспортни услуги, като основни получатели са: LKV W. I.; SC G. R. S.R.L.; Г. ТРАНС Е.; Ди Е. Ел Експрес България Е.; Д. АД и РИМИ ТРАНСПОРТ Е..

Предвид липсата на обективни данни, установени от органите по приходите за злоупотреба и наличие на данъчна измама, следва да се приеме, че доставката на стоки по смисъла на чл.6 и доставката на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС са осъществени, респективно и правото на данъчен кредит за ревизираното дружество е възникнало.

Така мотивиран, съдът следва да отмени РА, в частта относно установените задължения на установения ДДС в общ размер на 135 846,45 лв. както и лихвите за просрочие в размер на 16 883,18 лв., от които: за данъчен период 10.2015г. 11.2015г, 12.2015г по 11 бр. фактури, издадени от доставчика [фирма] в общ размер на 9784,34 лв.; за данъчен период 6. 2017г. по 3 бр. фактури, издадени от [фирма]; за данъчен период 10.2015г., 11.2015г., 01.2016г. по 12 бр. фактури, издадени от [фирма] в общ размер на 10961,66 лв.; за данъчен период 02.2017г. 03.2017г, 04.2017г. по 15 бр. фактури,

издадени от [фирма] в общ размер на 12521,16лв.; за данъчен период 05.2017г. по 3 бр. фактури, издадени от [фирма] в общ размер на 2450 лв.; за данъчен период 07.2017г., 08.2017г., 09.2017г., 10.2017 по 36 бр. фактури, издадени от [фирма] в общ размер на 46244,37 лв.; за данъчен период 03.2015г, 05.2015г., 06.3026г., 08.2015г. по 8бр. фактури, издадени от [фирма] в общ размер на 5854,87 лв.; за данъчен период 12.2016г., 01.2017г., 02.2017г. по 7 бр. фактури, издадени от С. СЕРВИЗ 22" Е. в общ размер на 5553,49лв.; за данъчен период 04.2016г., 05.2016г. 06.2016г. 08.2016г. по 11бр. фактури, издадени от [фирма] в общ размер на 9498,95 лв.; да данъчен период 02.2016г., 03.2016г. 04.2016г. по 13 бр. фактури, издадени от [фирма] в общ размер на 15697,65 лв.; за данъчен период 06.2017г. по 4 бр. фактури, издадени от [фирма] в общ размер на 6500лв.; за данъчен период 03.2017г. по 5бр. фактури, издадени от [фирма] в общ размер на 5778,33 лв. Лихвата за просрочие на главницата е изчислена от съда на основание чл. 162 от ГПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК, чрез използването на Е-калкулатор на страницата на Националната агенция за приходите.

По разноските:

С оглед изхода по делото, съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски, които страните своевременно претендират. На основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 1017 лв., определен по реда на чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съразмерно отхвърлената част на жалбата. На основание чл. 161 от ДОПК на дружеството-жалбоподател следва да бъде присъдена сумата от 550 лв., съобразно приложения по делото списък на разноските /лист 307/.

**Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК
Административен съд София-град, III отделение, 34-и състав**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22221017008154-091-001/03.04.2018г., потвърден с Решение №1464/25.09.2018 на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика при Централно управление на Национална агенция по приходите [населено място], в частта, в която на [фирма],[ЕИК] е определено задължение за данък добавена стойност за сумата над 6468,30 лв. до пълния размер от 142313,75 лева – главница и над 2271,17 лева до пълния размер от 19154,35 лева - лихва, изчислена към 03.04.2018г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт №Р-22221017008154-091-001/03.04.2018г., потвърден с Решение №1464/25.09.2018 на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика при Централно управление на Национална агенция по приходите [населено място], в останалата част като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 767 (седемстотин шестдесет и седем) лева,

представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], разноси в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: